

Reijo Tolppi Suunnan- näyttäjänä Lappi

LK 15/10-15

KOLUMNI

Reijo.Tolppi@lapinamk.fi

Nykyyään Lapin kairoissa vaeltaa kesät talvet kaikenlaista kengänkulluttajaa, joista osalla on erämiestaidoissa toimimisen varaa. Kimurantiksi tilanne käy, jos retkikirves lipsahtaa polveen, tai umpisuoli alkaa vaivaamaan autiotuvan ritsillä. Kun avuntarpeessa oleva ei yleensä tiedä tarkkaa sijaintiaan, voi avun saaminen viivästyä kohtalokkaasti

Tällä hetkellä Suomessa on käytössä iloisenkirjava valikoima sekä reittimerkkejä että pelastus- ja paikannusmerkkejä. Sen lisäksi, että merkkejä on hyvin monenlaisia, voivat samallakin reitillä merkit muuttua yllättäen tai kadota kokonaan kunnanrajan tulessa vastaan. Jotta soppa vielä sakenisi, osa merkeistä on tarkoitettu talvisaikaan liikkujille ja osa kesäaikaan, eikä asiaan vihkiytymätön välttämättä eroa havaitse.

EKSYYMINEN voi pahimmassa tapauksessa käydä hengenvälikä tai ainakin siitä seuraa stressiä ja menetettyjä yöunia niin etsijälle kuin omaisillekin. Lääke olisi hyvin yksinkertainen: yleisesti tunnetut ja hyväksytyt merkit, joita pystytetään säännöllisin välimatkoin reittien varrelle. Näin kairassakulkijat voisivat paikantaa itsensä luotettavammin, ja arvioida matkaa määränpäähensä. Voisi reiteille uuvahaneidenkin määrää vähentää oleellisesti nykyisestä.

Ja sokerina pohjalla: jos kuljija olisi niin tohelo, että hyväistä merkeistä huolimatta eksyminen yllättäisi, niin osaisi hän kertoa ainakin joitakin tarkkoja pisteitä, jotka on tullut ohitetu. Säästäisi oleellisesti etsijöiden jalkavaivoja.

Voi kuulostaa yksinkertaiselta ratkaista, mutta sitä se ei kuitenkaan ole. Nykyisiä reittien omistajia ja ylläpitäjiä on kymmeniä, ja niistä jokainen päättää itse, miten reittinsä merkitsee. Moottoriliikkujien intressit ovat toiset kuin jalan

tai pyörällä liikkuvien, esteetikot ja matkailumarkkinoinnin puuhahenkilöt lähestyvät asiaa toisin kuin poliisi ja pelastuslaitos.

Lisäksi nykyisiä merkkejä eri käyttäjäryhmät yleensä tulkitsevat itselleen sopivalla tavalla. Jos merkit selvästi sanoisivat, mitä reitillä saa ja voi tehdä, voisi jopa jokakeväinen sota koirantaluttajien ja hiihtäjien välillä viimeinkin päättyä.

VALOA tunnelin päässä on kuitenkin näkyvissä. Lapin Pelas-

**Voisi reitelle
uuvahaneidenkin
määrää vähentää
oleellisesti nykyisestä.**

**Säästäisi oleellisesti
etsijöiden jalkavaivoja.**

tuslaitos, Metsähallitus ja Matkailuinstituutti/Lapin AMK ovat käynnistäneet REILAKSI (REITtimerkinnät LAPissa) rittimänsä hankkeen, jonka puitteissa reittimerkinnät on tarkoitus saada käyttäjien kannalta turvallisiksi. Valmista on tarkoitus saada vuoden 2018 alkuun mennessä, ja mukaan on saatu muun muassa laaja verkosto matkailuyrityksiä, viranomaisia, keskeiset ministeriöt, yhdistyksiä laidasta laitaan ja 11 Lapin kuntaa Enontekiöltä Kemiin ja Ylitornilta Sallaan. Toki muutama kunta lisää vielä joukkoon mahtuisi.

Eikä REILaan ole tarkoitus saada pelkästään Lapin merkkejä, vaan perimmäisenä tavoitteena on tehdä porukalla ja lappilaisella tehemä pois-meiningillä valtakunnallisesti hyväksytyt pelastus- ja paikannusmerkit sekä ohjeet turvallisiksi ja asiakaslähtöisiksi reittimerkinnöiksi. Työn etenemistä voi seurata ja siihen halutessaan mielipiteensä tarjota www.reittimerkinnat.fi.

Kirjottaja on Lapin ammattikorkeakoulun vararehtori.